

แบบบทสรุปย่อสำหรับผู้บริหาร

1. รายละเอียดเกี่ยวกับโครงการวิจัย/แผนงานวิจัย

ชื่อเรื่อง แนวทางพัฒนาการจัดการประมงชายฝั่งโดยองค์กรท้องถิ่นจังหวัด
ปัตตานีและนราธิวาส

Approach to the Development of Coastal Fishery Management by Local
Organization in Pattani and Narathiwat Provinces

ชื่อคณะผู้วิจัย

นางเกื้อ ฤทธิบุรณ์¹

นายอนุกุล รัตนคากุล¹

นางสุภาพร ฝั่งชลจิตต์¹

นางสาวสายฝน สิทธิมงคล¹

นายอำนาจ ศิริเพชร²

หน่วยงานที่สังกัด¹ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี ต. รุสะมิแล อ. เมือง จ. ปัตตานี 94000

หมายเลขโทรศัพท์ 0-7331-2201 โทรสาร 0-7333-5130

²สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000

หมายเลขโทรศัพท์ 0-7621-2460 โทรสาร 0-7621-0618

ได้รับงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 จำนวนเงิน 704,900 บาท

ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2549 – สิงหาคม 2550

2. ปัญหาที่ทำการวิจัยและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดปัตตานีและนราธิวาส ซึ่งทั้ง 2 จังหวัด มีชายฝั่งทะเลติดต่อกันประมาณ 184 กิโลเมตร มีหมู่บ้านชาวประมงทั้งสิ้น 81 หมู่บ้าน ใน 25 ตำบล 8 อำเภอ จำนวนครอบครัวประมาณ 23,324 ครอบครัว ประชากร 165,348 คน ซึ่งส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม เป็นชุมชนประมงพื้นบ้าน มีฐานะยากจน ชาวประมงร้อยละ 43 มีหนี้สิน(สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2533) ดำรงชีวิตด้วยการจับสัตว์น้ำชายฝั่งเป็นหลัก มีวิถีชีวิตที่ผูกพันกับฐานทรัพยากรภายใต้ระบบคุณค่าและความเชื่อที่ว่าทรัพยากรในท้องทะเลเป็นของพระเจ้าที่ประทานมาให้กับมนุษย์ทุกคนได้ใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเท่าเทียมและไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน ซึ่งเป็นการใช้ที่เคารพต่อธรรมชาติและเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน (ปิยะ, 2543)ที่ผ่านมามีการดำเนินนโยบาย ของรัฐที่ยังขาดความเข้าใจในบริบทของท้องถิ่น ตัวอย่างนโยบายการแก้ปัญหาความยากจน ด้วยโครงการธนาคารอาหารทะเลของประเทศ (Sea Food Bank) ที่พยายามทำให้คนยากจนมีที่ทำกิน มีเงินทุนในการประกอบอาชีพ และมีรายได้เพื่อแก้ความยากจน แต่เมื่อพิจารณาถึงสาเหตุความยากจนของชาวประมงชายฝั่งเหล่านี้ดังบริบท

ข้างต้นนั้น การจัดสรรที่ทำกินไม่ใช่วิถีที่ชาวประมงต้องการ การที่พื้นที่ทำกินในทะเลลดลง ปริมาณสัตว์น้ำที่ลดลง มาจากแบบแผนการใช้ทรัพยากรเพื่อตอบสนองระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ที่พยายามมองทุกอย่างเป็นวัตถุดิบหรือทุนในระบบกระบวนการผลิต และมุ่งทำการผลิตเพื่อการค้าเป็นหลัก จึงทำให้คนในชุมชนได้ใช้ทรัพยากรน้อยลงและกลายเป็นคนจนในที่สุด ตลอดจนการกลายเป็นปัญหาความขัดแย้งที่เกิดจากการสะสมความเกลียดชัง อันเป็นความอ่อนไหวที่จะนำไปสู่การเกิดความรุนแรงได้ง่ายขึ้น

ดังนั้นน่าจะถึงเวลาที่ต้องทบทวนและคิดหาทางออกในการเปลี่ยนแปลงการทำการประมงชายฝั่งและบทบาทของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการการประมงชายฝั่ง โดยฐานของความร่วมมือ ความเข้าใจและเข้าถึง ในเงื่อนไขและบริบทของท้องถิ่นภายใต้กลไกที่มีอยู่ในท้องถิ่น ซึ่งจำเป็นต้องศึกษาวิจัยเพื่อค้นหาวิธีบูรณาการการทำงานร่วมกันขององค์กรท้องถิ่นจากทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการการประมงชายฝั่ง ที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมแก่ท้องถิ่นหรือชุมชนในการเข้าถึงและใช้ทรัพยากร ได้อย่างเท่าเทียม น่าจะเป็นทางออกที่ดีในการช่วยสร้างความสงบสุขจากการได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่เป็นธรรมและยั่งยืน

3. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาถึงสถานภาพ เงื่อนไขในการพัฒนาศักยภาพของชุมชนและองค์กรท้องถิ่น และการบูรณาการของการบริหารจัดการการประมงชายฝั่ง โดยองค์กรท้องถิ่น

4. วิธีการวิจัย

โดยใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพแบบมีส่วนร่วม การสำรวจเอกสาร การเข้าร่วมเวทีประชุมผู้ที่เกี่ยวข้อง การสนทนากลุ่มย่อย การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การจัดเวทีสัมมนาระดมความคิด

5. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่จะพุดถึงมี 4 ประเด็น ด้วยกัน คือ 1) เรื่องนโยบายหรือโครงการของรัฐ 2) องค์กร 3) ชุมชน 4) การบูรณาการการบริหารจัดการการประมงชายฝั่งโดยองค์กรท้องถิ่น อย่างยั่งยืน นโยบายในที่นี้จะนำเสนอในภาพรวมของโครงการที่เกิดขึ้นซึ่งมี 4 ลักษณะกิจกรรม คือ 1) กิจกรรมจัดสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน 2) กิจกรรมเสริมสร้างรายได้และพัฒนาอาชีพ 3) กิจกรรมฟื้นฟูทะเลไทย 4) กิจกรรมการจัดการและฟื้นฟูทะเลไทย ในการดำเนินการของโครงการตามแนวแผนนโยบายดังกล่าว ได้รับการตอบสนองของชุมชนมากน้อยต่างกัน มีอยู่ 2 โครงการที่ชุมชนกล่าวถึงมากและจะนำเสนอในที่นี้ คือ

1. โครงการพัฒนาฐานการผลิตอาหารทะเลของประเทศ (Sea Food Bank) เป็นนโยบายพัฒนาการเพาะเลี้ยงในทะเล ที่ต้องการเปลี่ยนระบบสิทธิสาธารณะเดิมไปให้บุคคลมีสิทธิแบบปัจเจก ซึ่งชุมชนมีความกังวลว่าจะมีการล่วงละเมิดสิทธิในการประกอบอาชีพ การเข้าถึงทรัพยากรที่ไม่เท่าเทียมกัน

ด้วยเหตุที่ทรัพยากรชายฝั่งเป็นฐานชีวิตของชุมชนชาวประมงชุมชนขนาดเล็กทั่วประเทศ ชุมชนหลายแห่งยังใช้ระบบการจัดการร่วมกันของท้องถิ่น หรือใช้สิทธิชุมชนในการจัดการ ทรัพยากรเป็นกลไกสำคัญในการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความอยู่รอด ความเป็นธรรม และความ ยั่งยืนร่วมกัน ดังนั้นการเร่งรัดแปลงทรัพย์สินเป็นทุนในทรัพยากรชายฝั่ง ข่อมก่อนความขัดแย้งให้ เกิดขึ้น

ดังนั้นชุมชนจึงมีข้อเสนอ คือ 1) รัฐต้องยกเลิกนโยบายแปลงสินทรัพย์เป็นทุนในทะเลโดย ทันที 2) สำหรับบางพื้นที่ที่มีการเพาะเลี้ยงและ ไม่มีข้อขัดแย้งในพื้นที่ ต้องมีการปฏิรูปการบริหาร จัดการและกระจายสู่รายย่อยโดยใช้หลักการให้ใบอนุญาต และเคารพต่อความเห็นของชุมชน ท้องถิ่น และในที่สุด โครงการดังกล่าวก็ถูกยกเลิกไปในจังหวัดปัตตานี

2. โครงการจัดสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเล มีความพึงพอใจแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ ซึ่ง เกี่ยวข้องกับประ โยชน์ที่ได้รับหรือความเสียหายที่เกิดขึ้น ชาวประมงบ้านทอน นำเสนอถึงแนวทางใน การจัดวางปะการังเทียมว่า จะต้องมีการจัดการให้เหมาะสม

สถานภาพของชุมชน พบว่า ทั้ง 3 ชุมชน 1) ยังมีทุนทางสังคมเหลืออยู่ ซึ่งประกอบด้วย ฐานทรัพยากร องค์ความรู้ ระบบคุณค่า ความเชื่อ และ เครือข่ายทางสังคม แต่ทุนเหล่านี้ได้ลดลง ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ยกเว้นเครือข่ายทางสังคมที่แต่ละชุมชนขยายใหญ่ขึ้นโดยเฉพาะจาก ภายนอก แต่คุณภาพภายในไม่ได้เพิ่มขึ้นตามไปด้วย 2) ชุมชนประสบภัยคุกคาม ที่สร้างแรงกดดัน ต่อฐานทรัพยากร คือ จากการทำประมงของเรืออวนรุน อวนลาก และเรือปั่นไฟ ในเขต 3,000 เมตร ที่เกิดขึ้นมายาวนาน ในขณะที่ประชากรมีจำนวนเพิ่มขึ้นในทุกชุมชน พื้นที่ทำกินในทะเล ลดลงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ กล่าวคือ การตื้นเขินของอ่าวปัตตานี ชายฝั่งอ่าวไทยบริเวณบ้าน ทอนถูกกัดเซาะ 3) แล้วการดำเนินกิจกรรม เพื่อหาทางออกของชุมชน กิจกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ เป็นไปเพื่อฟื้นฟูทุนของชุมชนเป็นหลักโดยเฉพาะฐานทรัพยากร ผลการศึกษา **สถานภาพของ องค์กรท้องถิ่น** โดยพิจารณาถึง 1) โครงสร้างขององค์กร พบว่า องค์กรของรัฐ มีโครงสร้างชัดเจน ไม่สลับซับซ้อนมาก ยกเว้นสถาบันการศึกษา ส่วนองค์กรอื่นๆ ไม่เห็นโครงสร้างที่ชัดเจน 2) การ ดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกันไปตามบทบาทของแต่ละองค์กร องค์กรที่มีบทบาทโดยตรง เช่น ประมงจังหวัด และสมาพันธ์ประมงพื้นบ้าน ภาคใต้ การดำเนินงานเป็นไปเพื่อกิจกรรมประมง ทั้งหมด ส่วนองค์กรส่วนท้องถิ่นทั้งระดับตำบลและจังหวัดยังมีสัดส่วนของงานประมงน้อย โดยเฉพาะในระดับจังหวัดมีปริมาณน้อยมากและให้ความสำคัญเป็นอันดับรอง สำหรับองค์กรอื่นๆ จะเข้ามามีบทบาทโดยการสนับสนุนการดำเนินการของชุมชนตามที่ชุมชนต้องการเป็นหลัก

สำหรับเงื่อนไขในการพัฒนาศักยภาพของชุมชน คือ 1) ควรมีการจัดการความสัมพันธ์ของทุนทั้ง 4 ทุนที่ชุมชนมีอยู่ ได้แก่ (1) เรื่องระบบคุณค่า เพื่อฟื้นฟูความเป็นชุมชน ด้วยการต้องเริ่มจัดการคน ในชุมชนโดยชุมชนเอง (2) เครือข่ายทางสังคมโดยเพิ่มคุณภาพการแลกเปลี่ยนเพื่อฟื้นฟู ความสัมพันธ์ภายในชุมชน 2) การลดภัยคุกคาม เพื่อฟื้นฟูฐานทรัพยากร ที่ผ่านมาชุมชนได้พยายาม

ผลักดันการจัดการของรัฐให้เข้มงวดจริงจังกับการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ส่วนเงื่อนไขในการพัฒนาศักยภาพขององค์กร คือ 1) การไม่ติดกับโครงสร้างมากเกินไป 2) การเปิดพื้นที่ข้อมูลให้เพิ่มขึ้น สุดท้ายในส่วนที่เกี่ยวกับกลไกและวิธีการบูรณาการการจัดการประมงชายฝั่งโดยองค์กรท้องถิ่น คือ 1) การพัฒนาศักยภาพองค์กรตามเงื่อนไขข้างต้น ผ่านการปรับท่าทีการทำงาน โดยเฉพาะทำที่ส่วนบุคคล 2) การสร้างวัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน ด้วยการให้จุดแข็งและลดจุดอ่อนของแต่ละองค์กร โดยการสร้างกลไกให้เกิดพื้นที่แลกเปลี่ยน (3) การเพิ่มพื้นที่กิจกรรมในชุมชนเพื่อลดการกดดันต่อฐานทรัพยากร

6. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

แนวทางการพัฒนาการจัดการประมงชายฝั่งโดยองค์กรท้องถิ่น จะเกิดขึ้นได้ ไม่ใช่เฉพาะด้วยองค์กรท้องถิ่นเท่านั้น แต่ชุมชนก็ต้องมีความพร้อม และมีศักยภาพในการร่วมกันจัดการด้วย ดังนั้นการบูรณาการการจัดการประมงชายฝั่งโดยองค์กรท้องถิ่น คือการสร้างศักยภาพของทั้งสองส่วนคือทั้งองค์กรท้องถิ่นและชุมชนร่วมกัน โดยเฉพาะองค์กรท้องถิ่นที่มีบทบาททางการประมงโดยตรงและครอบคลุมที่สุด คือ สำนักงานประมงจังหวัด จากนั้นจึงสร้างพื้นที่การทำงานร่วมให้เกิดขึ้น เพื่อเป้าหมายร่วมที่สำคัญ คือ การฟื้นฟูฐานทรัพยากรเป็นอันดับแรก ก่อนที่สถานการณ์จะเลวร้ายไปกว่านี้ และทุนทางสังคมที่จะหมดไปจนยากจะฟื้นฟูและพัฒนา ส่วนการเพิ่มพื้นที่กิจกรรมในชุมชน เพื่อลดการกดดันต่อฐานทรัพยากรนั้นจะต้องให้เหมาะสมบริบทของแต่ละพื้นที่

ชื่อโครงการ แนวทางพัฒนาการจัดการประมงชายฝั่งโดยองค์กรท้องถิ่นจังหวัดปัตตานีและ
นราธิวาส (Approach to the Development of Coastal Fishery Management by
Local Organization in Pattani and Narathiwat Provinces)

ชื่อคณะผู้วิจัย

นางเกื้อ ฤทธิบุรณ์¹   นายอนุกุล รัตนาคกุล¹
นางสุภาพร ฝั่งชลจิตต์¹   นางสาวสายฝน สิทธิมงคล¹
นายอำนาจ ศิริเพชร²

หน่วยงานที่สังกัด ¹คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขต
ปัตตานี ต. รุสะมิแล อ. เมือง จ. ปัตตานี 94000

หมายเลขโทรศัพท์ 0-7331-2201 โทรสาร 0-7333-5130

²สำนักงานประมงจังหวัดภูเก็ต อ.เมือง จ.ภูเก็ต 83000

หมายเลขโทรศัพท์ 0-7621-2460 โทรสาร 0-7621-0618

ได้รับงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549 จำนวนเงิน 704,900 บาท

ระยะเวลาทำการวิจัย 1 ปี ตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2549 – สิงหาคม 2550

บทคัดย่อ

การศึกษาแนวทางพัฒนาการจัดการประมงชายฝั่งโดยองค์กรท้องถิ่นจังหวัดปัตตานี
และนราธิวาส มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบถึงสถานภาพ เงื่อนไขในการพัฒนาศักยภาพของชุมชน
และองค์กรท้องถิ่น และการบูรณาการของการบริหารจัดการประมงชายฝั่งโดยองค์กรท้องถิ่น โดย
ใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพแบบมีส่วนร่วม การสำรวจเอกสาร การเข้าร่วมเวทีประชุมที่
เกี่ยวข้อง การสนทนากลุ่มย่อย การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การจัดเวทีสัมมนาระดมความคิด ผล
จากการศึกษา สถานภาพของชุมชน พบว่า ทั้ง 3 ชุมชน 1) ยังมีทุนทางสังคมเหลืออยู่ ซึ่ง
ประกอบด้วย ฐานทรัพยากร องค์ความรู้ ระบบคุณค่า ความเชื่อ และ เครือข่ายทางสังคม แต่ทุน
เหล่านี้ได้ลดลงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ยกเว้นเครือข่ายทางสังคมที่แต่ละชุมชนขยายใหญ่ขึ้น
โดยเฉพาะจากภายนอก แต่คุณภาพภายในไม่ได้เพิ่มขึ้นตามไปด้วย 2) ชุมชนประสบภัยคุกคาม ที่
สร้างแรงกดดันต่อฐานทรัพยากร คือ จากการทำประมงของเรืออวนรุน อวนลาก และเรือปั่นไฟ
ในเขต 3,000 เมตร ที่เกิดขึ้นมาช้านาน 3) แล้วการดำเนินกิจกรรม เพื่อหาทางออกของชุมชน
กิจกรรมที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นไปเพื่อฟื้นฟูทุนของชุมชนเป็นหลัก โดยเฉพาะฐานทรัพยากร ผล
การศึกษา สถานภาพขององค์กรท้องถิ่น โดยพิจารณาถึง 1) โครงสร้างขององค์กร พบว่า องค์กร
ของรัฐ มีโครงสร้างชัดเจน ไม่สลับซับซ้อนมาก ยกเว้นสถาบันการศึกษา ส่วนองค์กรอื่นๆ ไม่เห็น

โครงสร้างที่ชัดเจน 2)การดำเนินงานขององค์กรแตกต่างกันไปตามบทบาทของแต่ละองค์กร องค์กรที่มีบทบาทโดยตรง เช่น ประมงจังหวัด และสมาพันธ์ประมงพื้นบ้าน ภาคใต้ การดำเนินงานเป็นไปเพื่อกิจกรรมประมงทั้งหมด ส่วนองค์กรส่วนท้องถิ่นทั้งระดับตำบลและจังหวัดยังมีสัดส่วนของงานประมงน้อยโดยเฉพาะในระดับจังหวัดมีปริมาณน้อยมากและให้ความสำคัญเป็นอันดับรอง สำหรับองค์กรอื่นๆจะเข้ามามีบทบาทโดยการสนับสนุนการดำเนินการของชุมชนตามที่ชุมชนต้องการเป็นหลัก สำหรับเงื่อนไขในการพัฒนาศักยภาพของชุมชน คือ 1)ควรมีการจัดการความสัมพันธ์ของทุนทั้ง 4ทุนที่ชุมชนมีอยู่ ได้แก่ (1)เรื่องระบบคุณค่า เพื่อฟื้นฟูความเป็นชุมชน ด้วยการต้องเริ่มจัดการคนในชุมชน โดยชุมชนเอง (2)เครือข่ายทางสังคม โดยเพิ่มคุณภาพการแลกเปลี่ยนเพื่อฟื้นฟูความสัมพันธ์ภายในชุมชน 2)การลดภัยคุกคาม เพื่อฟื้นฟูฐานทรัพยากร ชุมชนพยายามผลักดันการจัดการของรัฐให้เข้มงวดจริงจังกับการทำประมงที่ผิดกฎหมาย ส่วนเงื่อนไขในการพัฒนาศักยภาพขององค์กร คือ 1)การไม่ติดกับโครงสร้าง 2)การเปิดพื้นที่ข้อมูลให้เพิ่มขึ้น สุดท้ายในส่วนที่เกี่ยวกับกลไกและวิธีในการบูรณาการการจัดการประมงชายฝั่งโดยองค์กรท้องถิ่น คือ 1)การพัฒนาศักยภาพองค์กรตามเงื่อนไขข้างต้น ผ่านการปรับท่าทีการทำงาน โดยเฉพาะทำที่ส่วนบุคคล 2)การสร้างวัฒนธรรมการทำงานร่วมกัน ด้วยการใช้จุดแข็งและลดจุดอ่อนของแต่ละองค์กร โดยการสร้างกลไกให้เกิดพื้นที่แลกเปลี่ยน 3)การเพิ่มพื้นที่กิจกรรมในชุมชนเพื่อลดการกดดันต่อฐานทรัพยากร

This qualitative research aims to investigate the state and condition of the development of local organizations and communities, as well as those of the integration of coastal fishery management by the local organizations. The participatory research methods include literature reviews, forums, focus groups, in-depth interviews and brainstorming.

It is found that 1) the state of the three target communities: their remaining social capital, including natural resource base, local knowledge, values systems, beliefs, and social networks, has declined both in quality and quantity. The broader external social networks are in contrast with the quality of the internal ones. 2) The natural resource base of the communities has been threatened by trawling, pushing and nocturnal anchovy trawlers, which illegally invade the three-kilometer restrictive zone for years. 3) The communities struggle to develop a number of activities for the social capital restoration, particularly their natural resource base. The findings of the local organizations focusing on their structures are that 1) the structures of governmental organizations are clear and not complicated, except educational institutions, whereas those of the others are not obvious. 2) Their operations are different in accordance with their specific roles. All tasks of Provincial Fishery Office and the Federation of Southern Small-Scale Fishermen are related to fishery due to their roles. Whereas, most tasks of local authorities at the subdistrict and

provincial levels hardly cover fishery issues, which are ranked low priorities. The other organizations work to support the communities as needed. Regarding the conditions of developing the community competence, the recommendations are: 1) to strengthen the interrelationship of the community's social capital as follows: a) values systems by restoring the collective sense of community with cooperative initiatives of the community members; and b) to strengthen the social relationships in the communities to increase the internal social networks. 2) The communities are to induce the strong law enforcement of the illegal fishing in order to reduce the threat of their natural resource base. The conditions of developing the organizational competence include 1) not constraining by the structural limitations, and 2) broadening space for information. As for the mechanisms and approaches to integrating the fishery management by the local organizations, the following suggestions are : 1) to develop the organizational competence as mentioned above, including the improvement of individual working styles; 2) to develop collective working culture by emphasizing specific strength and reducing weakness of each organization through creating mechanisms for idea exchanges; and 3) to increase space for activities in the communities to reduce the threat of natural resource base.

Prince of Songkhla University
Pattani Campus